BILL VAUGHAN

REȚETĂ PENTRU O PLANETĂ LOCUIBILĂ

Traducerea: Mihai-Dan PAVELESCU
(publicată în Jurnalul SF Nr. 1/1992)

Editura electronică Equinox
2011

PLANETĂ LOCUIBILĂ
(REŢETĂ PENTRU 10 MILIARDE)

Compoziție: Mai multe corpuri meteoritice în regiunea locuibilă a unei stele — îndeajuns de departe pentru a permite condensarea apei, dar suficient de aproape de stea ca să îndepărteze majoritatea hidrogenului. Totul se amestecă şi se realizează o (1) planetă. Se opreşte un planetoid de mărime mijlocie, păstrându-l pe o orbită accesibilă.

Se lasă planeta la răcit o jumătate de miliard de ani. Cu timpul, o crustă groasă se ridică la suprafață, iar pe măsură ce materialul chondritic se descompune în dioxid de carbon şi metan, se va produce o atmosferă densă. Se bate bine planeta, folosind asteroidul păstrat. Impacturile vor îndepărta excesul de crustă şi atmosferă; o execuție corectă duce la crearea unui satelit destul de mare.

Lăsați planeta să se răcească pentru a doua oară. În decursul răcirii, crusta cea nouă şi subțire se întăreşte; se va forma o nouă atmosferă, iar în regiunile adâncite se vor colecta mări şi oceane. În apa lor se formează o zeamă organică; nu vă alarmați la apariția ei.

Folosind mareele provocate de satelitul preparat anterior, amestecați fără oprire oceanele şi atmosfera, cam două miliarde de ani. Pe măsură ce oxigenul şi azotul înlocuiesc dioxidul de carbon şi metanul, atmosfera se va limpezi.

Agitați crusta încontinuu, formând continente; din când în când, presărați comete şi asteroizi mici. Această variantă a mediului permite evoluția formelor de viață în ecosisteme frumoase şi complexe.

Atenție la următoarele riscuri:

• Asigurați-vă că planeta este suficient de mare pentru a se răci corespunzător (din practică s-a constatat că masa optimă trebuie să fie aproximativ de mărimea Pământului). În cazul când crusta nu creşte, mai adăugați asteroizi.

• După formarea vieții, planeta îşi va autoregla temperatura; dar, până atunci, trebuie urmărită cu atenție. Nu lăsați oceanele să fiarbă sau să înghețe. Dacă planeta se înfierbântă prea tare, puteți îndepărta puțină atmosferă, bătând-o cu un asteroid mic. Dacă se răceşte excesiv, ați stricat-o; reluați rețeta în alt sistem solar.

• O crustă prea groasă îngreunează amestecarea continentelor şi pot să nu mai apară diferite forme de viață.

• Nu exagerați cu condimentele: distrugerea prea multor forme de viață poate întrerupe autoreglarea atmosferei şi oceanelor, încercați să nu distrugeți simultan mai mult de 90% din specii.

Corespunzător întreținută, o planetă, conform rețetei prezentate, poate adăposti aproximativ zece miliarde de ființe inteligente o perioadă de timp nedefinită.

- sfârşit -